

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: V. Chisilița)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, V. Negru, G. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

11 august 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componentă:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Maria Ghervas
Nicolae Craiu
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Autoritatea Națională de Integritate,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Autoritatea Națională de Integritate împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, terț Valerian Botezatu cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 20 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Autoritatea Națională de Integritate împotriva hotărârii din 26 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La 02 octombrie 2020, Autoritatea Națională de Integritate a depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, terț Valerian Botezatu, cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, la 13 februarie 2019 de către inspectorul de integritate al Inspectoratului de integritate al Autorității Naționale de Integritate, Alexandru Stavinschii, a fost întocmit actul de constatare, nr. 13/11, prin care s-a constatat că, Valerian Botezatu, procuror în procuratura raionului Cimișlia, a încălcat regimul juridic al conflictelor de interese.

La data de 20 martie 2019, pe pagina web al Autorității Naționale de Integritate, a fost publicat comunicatul de presă despre întocmirea actului de constatare în privința procurorului Valerian Botezatu cu privire la încălcarea conflictului de interese, prin examinarea plângerilor depuse împotriva notarului, la care soția sa este angajată în funcție de contabil.

Prin decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal

nr. 222 din 23 august 2019, expediată în adresa Autorității Naționale de Integritate la data de 23 august 2019, recepționată la 03 septembrie 2019, s-a constatat încălcarea art. 4 alin. (1) lit. a), b), c) și e), alin. (2), art. 5, art. 29, art. 30 și art. 31 din Legea nr.133 din 08 iulie 2011 privind datele cu caracter personal de către operatorul de date cu caracter personal Autoritatea Națională de Integritate a Republicii Moldova, în circumstanțele de fapt și de drept expuse în prezenta decizie; s-a dispus depersonalizarea integrală și ireversibilă de către operatorul de date cu caracter personal Autoritatea Națională de Integritate, a comunicatului de presă cu genericul „Un procuror în conflict de interese, pentru că a examinat 5 plângeri împotriva angajatului soției”, publicat pe pagina oficială a autorității vizate la data de 20 martie 2019, cu informarea Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, în termen de 10 zile, despre executarea prezentului punct; s-a dispus implementarea de către operatorul economic de date cu caracter personal Autoritatea Națională de Integritate a măsurilor tehnico-organizatorice, în vederea publicării în format depersonalizat a comunicatelor care vizează efectuarea controlului privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor, cu informarea Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, în termen de 30 de zile, despre executarea prezentului punct.

Reclamanta a menționat că, nu este de acord cu decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 222 din 23 august 2019, deoarece la emiterea actului administrativ individual defavorabil, nu au fost constatate, elucidate și dovedite circumstanțele care au importanță la soluționarea cauzei, de asemenea au fost încălcate normele de drept material.

Reclamanta a subliniat că, potrivit art. 27 alin. (1) din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, subiectul datelor cu caracter personal care consideră că prelucrarea datelor sale nu este conformă cu cerințele prezentei legi poate înainta Centrului o plângere în termen de 30 de zile din momentul depistării încălcării.

Totodată, reclamanta a precizat că în conformitate cu art. 27 alin. (3) din Legea precitată, în urma examinării plângerii, Centrul emite o decizie motivată care prevede fie lipsa încălcării prevederilor legislației, fie suspendarea operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal, fie rectificarea, blocarea sau distrugerea datelor neveridice ori obținute ilicit. Decizia este comunicată părților interesate în termen de 30 de zile de la data primirii plângerii.

Reclamanta a invocat că, la data de 02 mai 2019 în adresa Autorității Naționale de Integritate a parvenit demersul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, prin care a fost solicitată informația cu privire la scopul și temeiul legal al publicării datelor cu caracter personal ale subiectului de date Valerian Botezatu, pe pagina oficială al Autorității Naționale de Integritate la data de 20 martie 2019. Ulterior, la data de 23 august 2019, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, a emis decizia contestată.

În acest context, reclamanta a considerat că în speță, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu a emis decizia contestată în termenul prevăzut de legislație.

În continuare reclamanta a menționat prevederile pct. 3 lit. d) din Legea nr.182 din 10 iulie 2008 cu privire la aprobarea Regulamentului Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, structurii, efectivului-limită și a modului de

finanțare a Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, conform cărora directorul Centrului exercită următoarele funcții: semnează decizii privind autorizarea sau refuzul autorizării operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal, privind suspendarea sau încetarea prelucrării datelor cu caracter personal efectuate cu încălcarea prevederilor legislației în domeniul protecției datelor cu caracter personal.

De asemenea, reclamanta a făcut referire la art. 5 și 6 din Legea nominalizată, care statuează că în exercitarea atribuțiilor sale, directorul Centrului este asistat de un director adjunct, numit în funcție în condițiile Legii cu privire la protecția datelor cu caracter personal. Directorul adjunct al Centrului îndeplinește următoarele atribuții: în absența temporară a directorului, asigură interimatul funcției acestuia; coordonează activitatea subdiviziunilor Centrului potrivit dispoziției directorului; avizează actele elaborate de subdiviziunile a căror activitate o coordonează; coordonează activitatea de elaborare a raportului anual de activitate al Centrului, a proiectului bugetului anual al Centrului, a instrucțiunilor cu caracter normativ, precum și alte lucrări potrivit dispoziției directorului Centrului; constată contravenții și încheie procese-verbale conform prevederilor Codului contravențional al Republicii Moldova; e) îndeplinește alte atribuții stabilite de directorul Centrului.

La acest capitol, reclamanta a concluzionat că decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 222 din 23 august 2019, a fost semnată de directorul adjunct, fără a fi indicate prevederile, ce ar justifica semnarea actului administrativ contestat.

Reclamanta a scos în evidență prevederile pct. 17, subpct. (13) din Regulamentul nr. 60 din 18 iulie 2018 cu privire la modul de publicare și actualizare a materialelor informative pe pagina – web oficială a Autorității Naționale de Integritate, aprobat prin Ordinul Președintelui Autorității Naționale de Integritate, în care se menționează că, pe pagina web a Autorității – www.ani.md, va fi publicată informația cu privire la datele privind rezultatele controalelor efectuate de/în cadrul Autorității, cu respectarea prevederilor legislației în vigoare.

La fel, reclamanta a citat și prevederile art. 1 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, potrivit căruia scopul prezentei legi este asigurarea protecției drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, în special a dreptului la inviolabilitatea vieții intime, familiale și private.

Reclamanta a subliniat că, potrivit art. 10 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, prevederile art.5, 6 și 8 nu se aplică în situația în care prelucrarea datelor cu caracter personal se face exclusiv în scopuri jurnalistice, artistice sau literare, dacă aceasta se referă la date care au fost făcute publice în mod voluntar și manifest de către subiectul datelor cu caracter personal sau la date care sînt strîns legate de calitatea de persoană publică a subiectului datelor cu caracter personal sau de caracterul public al faptelor în care acesta este implicat, în condițiile Legii cu privire la libertatea de exprimare.

Subsecvent, reclamanta a reținut că persoană care exercită funcții publice, este persoană fizică care exercită atribuțiile puterii publice (executive, legislative ori judecătorești) sau persoană juridică ce prestează servicii de utilitate publică, sau persoană fizică care administrează persoana juridică ce prestează servicii de utilitate publică ori subdiviziuni ale acesteia; persoană publică este persoană care exercită

funcții publice sau o altă persoană care, datorită statutului, poziției sociale sau altor circumstanțe, trezește interesul public; comunicat al autorității publice este relatare publică de o autoritate publică sau, în numele acesteia, de o persoană care exercită atribuțiile puterii publice.

Astfel, reclamanta a conchis că, în cauze privind dezbateri sau chestiuni de un interes public general, limita criticii acceptabile este mai mare în ceea ce privește politicienii sau alte persoane publice, decât vizavi de particulari, primii, spre deosebire de ultimii, și-au expus benevol acțiunile lor controlului public, din partea jurnaliștilor și a publicului larg și, prin urmare, trebuie să demonstreze un grad mai înalt de toleranță.

Reclamanta și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 10 și art. 27 alin. (1), (3) din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal; art. 2 din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură; art. 3 și art. 25 alin. (5) din Legea nr. 82 din 25 mai 2017 integrității; art. 7 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 239 din 13 noiembrie 2008 privind transparența în procesul decizional; art. 2 și art. 11 din Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare.

În final, reclamanta Autoritatea Națională de Integritate a solicitat anularea deciziei Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr.222 din 23 august 2019, ca fiind ilegală.

Prin hotărârea din 26 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Autoritatea Națională de Integritate împotriva Centrului Național Pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, terț Valerian Botezatu cu privire la anularea deciziei nr.222 din 23 august 2019 (f.d.71, 81-98, Vol.I).

La data de 01 iulie 2020, prin intermediul poștei electronice, Autoritatea Națională de Integritate a depus apel împotriva hotărârii din 26 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă acțiunea (f.d.78, Vol.I).

Hotărârea motivată din 26 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost notificată Autorității Naționale de Integritate prin intermediul poștei electronice info@ani.md la data de 28 octombrie 2020, ora 12:14 (f.d. 99, Vol.I).

Ulterior, la data de 28 noiembrie 2020, prin intermediul poștei electronice, Autoritatea Națională de Integritate a depus motivarea apelului (f.d.107-116, Vol.I).

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind depus în termen apelul Autorității Naționale de Integritate.

Prin decizia din 20 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Autoritatea Națională de Integritate, fiind menținută hotărârea din 26 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d.164, 165-186, Vol.I).

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a menționat că de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a fost constatat că prin publicarea articolului cu genericul „Un procuror în conflict de interese, pentru că a examinat 5 plângeri împotriva angajatorului soției” au fost divulgate datele cu caracter personal ale subiectului, și anume: numele de familie, prenumele și funcția acestuia, în lipsa consimțământului subiectului de date cu caracter personal Valerian Botezatu.

Instanța de apel a reținut prevederile art. 37 alin. (4) din Legea nr. 32 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, care prevede că acțiunile și actele efectuate de inspectorul de integritate în cadrul controlului privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor nu sînt publice, cu excepția actului de constatare, care se publică pe pagina web oficială a Autorității cu respectarea legislației privind protecția datelor cu caracter personal.

În acest context, instanța de apel a notat lipsa unor încălcări a regimului confidențialității a acțiunilor și actelor efectuate de către inspectorul de integritate în cadrul controlului privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor de către subiectul de date Valerian Botezatu, or, acestea nu au fost date publicității, fiind păstrat de către inspectorul de integritate Alexandru Stavinschi, regimul de confidențialitate și implementate garanțiile privind securitatea și conformitatea prelucrării datelor cu caracter personal, consacrat de art. 37 alin. (4) Legii nr. 132 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate.

Instanța de apel a relatat că, comunicatul de presă a fost publicat ulterior emiterii actului de constatare, în cadrul unei proceduri instituționale de asigurare a transparenței procesului decizional și integrând nu doar funcția subiectului care se pretinde că a încălcat regimul juridic de respectare și declarare conflictului de interese, ci și datele cu caracter personal care permit identificarea acestuia. Conturând o problemă care derivă din potențialul interes public al societății în raport cu conduita exponenților de stat, chestiune care devine un factor decisiv și urmează a fi clarificat sub aspectul prevalenței sale, în detrimentul protecției datelor cu caracter personal.

Astfel, instanța de apel a remarcat prevederile art. 5 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, care statuează că orice operațiune de prelucrare a datelor cu caracter personal urmează a fi fundamentată pe un temei legal.

Totodată, instanța de apel a subliniat că, în cazul de referință, Autoritatea Națională de Integritate ca autoritate publică, prin prisma art. 21 din Legea nr. 82 din 25 mai 2017 integrității, are obligația de a asigura transparență în procesul decizional, însă, nu are obligația de a publica comunicatele de presă pe marginea subiecților supuși controlului conflictelor de interese, în format personalizat.

În afară de aceasta, instanța de apel a relevat că prelucrarea datelor cu caracter personal în virtutea prezentului temei legal, trebuie să fie necesară pentru aducerea la îndeplinire a unei sarcini de interes public. În mod alternativ, fie operatorul, fie terțul căruia operatorul îi divulgă datele, trebuie să fie investit cu statut de autoritate publică și prelucrarea datelor trebuie să fie necesară pentru a exercita prerogativele de autoritate publică. În cazul în care, prelucrarea implică o încălcare a vieții private sau dacă acest lucru este necesar în temeiul dreptului național pentru a asigura protecția persoanelor în cauză, temeiul juridic ar trebui să fie suficient de specific și de precis în ceea ce privește tipul de prelucrare a datelor care poate fi permis.

În afară de aceasta, instanța de apel a menționat prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, care stipulează că regimul confidențialității și securității datelor cu caracter personal, este înlăturat doar în două cazuri: a) prelucrarea se referă la date făcute publice în

mod voluntar și manifest de către subiectul datelor cu caracter personal; b) datele cu caracter personal au fost depersonalizate.

De asemenea, instanța de apel a notat, că depersonalizarea reprezintă unul dintre cele mai importante mijloace de protecție a datelor la scară largă și previne consumul nominal de informație. Totodată, conceptul de depersonalizare exclude posibilitatea identificării în genere a persoanei fizice, însă păstrează gradul de comunicare și informare publică asupra unor probleme/fapte/fenomene etc. stringente existente într-un stat.

Făcând referire la art. 30 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, instanța de apel a subliniat că operatorul de date cu caracter personal, Autoritatea Națională de Integritate are obligația să ia măsurile organizatorice și tehnice necesare pentru protecția datelor cu caracter personal împotriva distrugerii, modificării, blocării, copierii, răspândirii, precum și împotriva altor acțiuni ilicite, măsuri menite să asigure un nivel de securitate adecvat în ceea ce privește riscurile prezentate de prelucrare și caracterul datelor prelucrate. În cazul în care prelucrarea datelor cu caracter personal este efectuată pe seama și în numele operatorului, acesta va împuternici o persoană, care va asigura respectarea garanțiilor referitoare la măsurile adecvate de securitate tehnică și de organizare privind prelucrarea ce urmează să fie efectuată.

Subsidiar, instanța de apel a reținut prevederile art. 11 alin. (1) pct. 3) din Legea nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, care stabilește că furnizorul de informații este obligat să respecte limitările prevăzute de legislație, în scopul protejării informației confidențiale, vieții private a persoanei și securității naționale. Același furnizor de informații, sub egida prevederilor Legii nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, obține statutul de operator de date cu caracter personal și are obligația corelativă de asigurare a protecției drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, în special a dreptului la inviolabilitatea vieții intime, familiale și private.

Instanța de apel a conchis că la caz, este clară intenția legiuitorului de a responsabiliza operatorul de date cu caracter personal și de a pune anume în sarcina operatorului de date, respectarea standardelor de protecție a datelor cu caracter personal.

La data de 03 iunie 2021, prin intermediul poștei electronice, Autoritatea Națională de Integritate a depus recurs împotriva deciziei din 20 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de admitere a cererii de chemare în judecată (f.d.193-197, Vol.I).

În susținerea recursului Autoritatea Națională de Integritate a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală și neîntemeiată prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, probele fiind apreciate eronat.

Recurenta a indicat motivele de drept și de fapt invocate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel.

Suplimentar, recurenta a menționat că anonimizarea datelor în cazurile de interes public încalcă dreptul de acces la informație. Or, camuflarea datelor despre o

persoană publică, care exercită atribuțiile de serviciu și deține o funcție publică în stat, la caz procuror, care mai mult, conform art. 2 din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, este o persoana cu funcție de demnitate publică, ar încălca vădit drepturile altor persoane la acces la informație și dreptul de a fi informat.

În continuare, recurenta a specificat că decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr.222 din 23 august 2019 contravine normelor materiale prevăzute de art. 27 alin. (3) din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal. Or, în urma examinării plângerii, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal emite o decizie motivată care prevede fie lipsa încălcării prevederilor legislației, fie suspendarea operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal, fie rectificarea, blocarea sau distrugerea datelor neveridice ori obținute ilicit. Decizia este comunicată părților interesate în termen de 30 de zile de la data primirii plângerii.

Astfel, recurenta a relevat, că dispozitivul deciziei contestate conține în sine alte prevederi, decât cele stipulate în art. 27 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, ceea ce constituie o neclaritate și ilegalitate.

Conform art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 20 aprilie 2021, fiind notificată recurentei Autorității Naționale de Integritate, la data de 04 mai 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție a scrisorii recomandate nr.DS8001628167AS, anexat la actele cauzei (f.d.189, Vol.I).

Astfel, recursul depus la data de 03 iunie 2021 de către Autoritatea Națională de Integritate, împotriva deciziei din 20 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

La data de 28 iunie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului Centrului Național Pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal și terțului Valerian Botezatu copia recursului depus de Autoritatea Națională de Integritate, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d.3, Vol.II).

Prin referința depusă la data de 17 iulie 2021, Centrul Național Pentru Protecția Datelor a solicitat să fie respins recursul depus de Autoritatea Națională de Integritate, cu menținerea deciziei instanței de apel (f.d.5-6, Vol.II).

Prin referința depusă la data de 09 august 2021, terțul Valerian Botezatu a solicitat să fie declarat inadmisibil recursul depus de Autoritatea Națională de Integritate împotriva deciziei din 20 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d.18-20, Vol.II).

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Autoritatea Națională de Integritate, în raport cu actele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

Conform art. 246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu art. 246 alin. (2) din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [*Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o

anumită marjă de apreciere [*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*]. Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel [*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*]. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem [*Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39*]. La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 [*a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*].

În circumstanțele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Autoritatea Națională de Integritate.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Autoritatea Națională de Integritate, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nicolae Craiu

Nina Vascan